

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas
PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 32/21
2021 m. kovo 4 d., Liuksemburgas

Sprendimas byloje C-362/19
Komisija / Fútbol Club Barcelona

Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą, kuriuo buvo panaikintas Komisijos sprendimas apmokestinimo schemą, taikomą keturiems Ispanijos profesionalų futbolo klubams, laikyti valstybės pagalba

Dėl šio sprendimo Fútbol Club Barcelona pareikštas ieškinys yra galutinai atmestas

1990 m. priimtu Ispanijos įstatymu visi Ispanijos profesionalaus sporto klubai buvo įpareigoto reorganizuotis į ribotos atsakomybės sporto bendroves, išskyrus profesionalaus sporto klubus, kurių veiklos balansas paskutiniaisiais finansiniais metais prieš priimant šį įstatymą buvo teigiamas. *Fútbol Club Barcelona* (FCB) ir kiti trys profesionalų futbolo klubai, kurie pateko į šios išimties taikymo sritį – *Club Atlético Osasuna* (Pampeluna), *Athletic Club* (Bilbao) ir *Real Madrid Club de Fútbol* (Madridas) –, pasirinko tęsti veiklą kaip pelno nesiekiantys juridiniai asmenys ir dėl to pasinaudoti specialiu mokesčio tarifu savo pajamoms. Kadangi šis specialus mokesčio tarifas iki 2016 m. buvo mažesnis už ribotos atsakomybės sporto bendrovėms taikomą tarifą, 2016 m. liepos 4 d. sprendimu¹ Komisija nutarė, kad šis reglamentavimas, suteikiantis mokestinį pranašumą pelno mokesčio srityje keturiems atitinkamiems klubams buvo neteisėta ir nesuderinama pagalbos schema, ir nurodė Ispanijai nustoti ją taikyti bei susigrąžinti individualią pagalbą, suteiktą šios schemos gavėjams.

Gavęs FCB ieškinį dėl ginčijamo sprendimo Europos Sąjungos Bendrasis Teismas 2019 m. vasario 26 d. Sprendimu² panaikino šį sprendimą motyvuodamas tuo, kad Komisija pakankamai teisiškai neįrodė, jog egzistuoja ekonominis pranašumas, suteiktas aptariamoms priemonėms gavėjams. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nepakankamai išnagrinėjo, ar pranašumą, kylantį iš lengvatinio mokesčio tarifo, gali nusverti atskaitymo už nenumatyto pelno reinvestavimą norma, taikyta kaip pelno nesiekiantys juridiniai asmenys veikiantiems profesionalų futbolo klubams, kuri yra mažiau palanki, nei taikyta subjektams, veikiantiems kaip ribotos atsakomybės sporto bendrovės.

2021 m. kovo 4 d. Sprendime Teisingumo Teismas, patenkinęs Komisijos apeliacinio skundo reikalavimus, panaikino skundžiamą sprendimą. Pagrįsdama savo apeliacinį skundą Komisija pateikė vienintelį pagrindą, susijusį su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su, viena vertus, sąvoka „pranašumas, kuris gali būti laikomas valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir, kita vertus, Komisijai nagrinėjant pagalbos buvimą, konkrečiai atsižvelgiant į pranašumo egzistavimą, tenkančiomis kitomis pareigomis. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nurodo įrodinėjimo reikalavimus, kurių turi laikytis Komisija analizuodama, ar apmokestinimo schema suteikia pranašumą jos gavėjams ir todėl, ar ši schema gali būti „valstybės pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

Teisingumo Teismo vertinimas

Vertindamas vienintelio apeliacinio skundo pagrindo pagrįstumą **Teisingumo Teismas konstatavo, kad, pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog**

¹ 2016 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimas (ES) 2016/2391 dėl valstybės pagalbos SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), kurią Ispanija suteikė tam tikriems futbolo klubams (OL L 357, 2016, p. 1).

² 2019 m. vasario 26 d. sprendimas *Fútbol Club Barcelona / Komisija*, T-865/16 (taip pat žr. CP n° 17/19).

ginčijamą sprendimą reikia vertinti kaip sprendimą, susijusį tiek su pagalbos schema³, tiek su individualiomis pagalbomis, nes Komisija savo sprendime taip pat pasisakė dėl individualių pagalbų, skirtų keturiems konkrečiai įvardytiems klubams naudoti gavėjams. Iš tiesų, pagalbos schema atveju svarbu atskirti šios schema priėmimą nuo remiantis ja suteiktos pagalbos. Individualios priemonės, kurios apsiriboja pagalbos schema įgyvendinimu, yra paprasčiausios bendros schema įgyvendinimo priemonės, apie kurias iš principo nereikia pranešti Komisijai.

Šiuo atveju Teisingumo Teismas pastebėjo, kad ginčijamos priemonės susijusios su tokia pagalbos schema, nes pelno nesiekiantiems subjektams taikomi specialūs mokesčių teisės aktai, konkrečiai kalbant, lengvatinis mokesčio tarifas, vien dėl šios priemonės gali būti taikomi kiekvienam bendrai ir abstrakčiai apibrėžtam reikalavimus atitinkančiam futbolo klubui netaikant kitų įgyvendinimo priemonių neribotą laikotarpį ir neribojant dydžio, ir šie teisės aktai nėra susiję su konkrečiu projektu. Todėl vien tai, kad nagrinėjamu atveju pagalba buvo individualiai skirta klubams pagal nagrinėjamą pagalbos schema, negali turėti įtakos tyrimui, kurį Komisija turėjo atlikti, kiek tai susiję su pranašumo buvimo įrodymu. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad ta aplinkybė yra reikšminga.

Antra, Teisingumo Teismas konstatavo, kad Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida lėmė jo išvadas, susijusias su Komisijai tenkančių pareigų dėl pranašumo egzistavimo įrodymo apimtimi. Iš tiesų dėl šios klaidingos prielaidos Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija analizuodama turėjo atsižvelgti ne tik į lengvatiniu mokesčio tarifu suteikiamą pranašumą, bet ir į kitas nagrinėjamos apmokestinimo schema sudedamąsias dalis, kurios, jo nuomone, yra neatsiejamos, kaip antai galimybė atskaityti, tiek, kiek šios galimybės apribojimas galėtų kompensuoti numatytą pranašumą. Teisingumo Teismas primena, kad Komisija pagalbos schema turi vertinti bendrai, atsižvelgdama į visas sudedamąsias dalis, kurios yra jos ypatybės, tiek palankias, tiek nepalankias jos gavėjams. Vis dėlto pranašumo egzistavimo vertinimas neturi priklausyti nuo schema gavėjų finansinės padėties vėlesnio individualios pagalbos suteikimo šios schema pagrindu momentu. Visų pirma, **tai, kad pagalbos schema priėmimo momentu neįmanoma nustatyti tikslios kiekvieno gavėjo per mokestinius metus gautos pranašumo sumos, negali kliudyti Komisijai konstatuoti, jog šiame etape ši schema gali suteikti pranašumą gavėjams, ir, atitinkamai, negali atleisti atitinkamos valstybės narės nuo esminės pareigos pranešti apie tokią schema vykdymo. Iš tiesų jei, kaip tam pritarė Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime, Komisija, remdamasi patikslintais duomenimis, analizuodama apmokestinimo schema būtų turėjusi patikrinti, ar pranašumas iš tiesų atsirado vėlesniais mokestiniais metais ir, prireikus, ar tą pranašumą kompensavo per kitus mokestinius metus nustatyti trūkumai, pareigos pranešti apie tokią schema neįvykdžiusioms valstybėms narėms aptariamam požiūriui būtų palankus. Todėl tik galimo individualios pagalbos, suteiktos remiantis aptariama pagalbos schema, susigrąžinimo etape Komisija turi patikrinti kiekvieno gavėjo individualią padėtį, nes toks susigrąžinimas reikalauja nustatyti tikslią pagalbos, kuria realiai kiekvienais mokestiniais metais pasinaudojo jos gavėjai, sumą.**

Šiuo atveju neginčytina, kad nuo priėmimo momento iš ginčijamos priemonės atsiradusi pagalbos schema tiek, kiek ja tam tikriems klubams, kuriems ji buvo taikoma, įskaitant FCB, buvo suteikta galimybė išimties tvarka tęsti veiklą kaip pelno nesiekiantiems subjektams, leido jiems pasinaudoti lengvatiniu mokesčio tarifu, palyginti su taikomu kaip ribotos atsakomybės sporto bendrovės veikiantiems klubams. Todėl aptariama pagalbos schema nuo jos priėmimo momento galėjo būti palankesnė kaip pelno nesiekiantys subjektai veikiantiems klubams, palyginti su kaip ribotos atsakomybės sporto bendrovės veikiančiais klubais, ir jiems suteikti pranašumą, kuriam taikoma SESV 170 straipsnio 1 dalis. Iš to matyti, kad siekdama pakankamai teisiškai įrodyti, jog aptariama pagalbos schema jos gavėjams suteikia pranašumą, kuriam taikoma SESV 107 straipsnio 1 dalis, Komisija ginčijamame sprendime neturėjo išnagrinėti nei atskaitymo už nenumatyto pelno reinvestavimą, nei atidėjimo mokesčio kredito forma galimybės poveikio, ir, visų pirma, ar šis atskaitymas arba šios galimybės neutralizuoja dėl lengvatinio mokesčio tarifo gautą pranašumą. Reikia konstatuoti, kad nusprendęs, jog Komisija

³ Kaip tai suprantama pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 1 straipsnio d punktą.

turėjo atlikti tokį tyrimą ir, prireikus, paprašyti reikšmingos informacijos, **Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą**. Dėl to Teisingumo Teismas panaikino skundžiamą sprendimą šiuo klausimu.

Galiausiai, kalbant apie skundžiamo sprendimo panaikinimo pasekmes, visų pirma, Teisingumo Teismas pastebėjo, kad siekdamas patenkinti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo Bendrasis Teismas skundžiamu sprendimu iš esmės aiškiai pritarė neišsamiai pranašumo egzistavimo analizei, bet prieš tai atmetė ieškinio pagrindą, pagrįstą SESV 49 straipsnio pažeidimu, nes, FCB teigimu, Komisija turėjo konstatuoti, jog profesionalaus sporto klubams nustatyta pareiga reorganizuotis į ribotos atsakomybės sporto bendroves prieštaravo ta nuostata garantuojamai įsisteigimo laisvei. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas teigė, kad FCB arba futbolo klubo reikalavimus palaikyti įstojusi į bylą Ispanija galėjo pateikę priešpriešinį apeliacinį skundą ginčyti aptariamo pagrindo atmetimo motyvų pagrįstumą, net jei Bendrasis Teismas patenkino jų reikalavimus dėl kitų motyvų. Nesant tokio priešpriešinio apeliacinio skundo, skundžiamas sprendimas turi *res judicata* galią šiuo klausimu.

Atsižvelgęs į tai **Teisingumo Teismas, nusprendęs, kad ieškinį galima išnagrinėti šioje bylos stadijoje ir galiausiai priimti sprendimą, atmetė kitus keturis pirmojoje instancijoje pateiktus ieškinio pagrindus**, atitinkamai pagrįstus klaidomis, kurias Komisija padarė nagrinėdama aptariama priemonė suteiktą pranašumą, teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimu ir SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Komisija nenusprendė, jog ginčijamą priemonę pateisino nagrinėjamos mokesčių sistemos ir esamos pagalbos susigrąžinimui taikomų taisyklių vidinė logika. **Taigi, Teisingumo Teismas atmetė FCB pateiktą apeliacinį skundą.**

PRIMINIMAS: Teisingumo Teismui galima paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties tik teisės klausimais. Paprastai sprendimo vykdymas dėl apeliacinio skundo nesustabdomas. Jei apeliacinis skundas priimtinas ir pagrįstas, Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina. Jis gali pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti. Priešingu atveju, jis grąžina bylą Bendrajam Teismui, kuriam Teisingumo Teismo apeliacine tvarka priimtas sprendimas yra privalomas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106